

Arrest

nr. 72 090 van 19 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 september 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Russische nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 23 december 1979 en 28 februari 1992.

Op 19 april 2011 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 1 september 2011, met kennisgeving op 13 september 2011, beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partijen onontvankelijk te verklaren. Dit is de beslissing die de verzoekende partijen als bestreden beslissing toevoegen aan het verzoekschrift en waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 19.04.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

E., E. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

geboren te Astrakhan op (...)

M., M.-E. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

geboren te Grozny op (...)

M., Y. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

geboren te Grozny op (...)

M., A. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

geboren te Torhout, België, op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter — § 3 3°— van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt een document voor dd. 31.03.2011 ondertekend door Dr. H.V. (...). Dit document kan echter niet aanvaard worden als medisch getuigschrift daar het voorgelegde document slechts een dixit-getuigschrift is en dus geen diagnose bevat die de arts-opsteller zelf heeft gesteld. Volgens de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren is een medisch getuigschrift een getuigschrift waarbij een medisch feit wordt vastgesteld op basis van onderzoek en ervaring en dat opgesteld wordt door de arts die het feit heeft vastgesteld. Aangezien geen diagnose vermeld wordt op het standaard medisch getuigschrift dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, bevestigd op 22.03.2011 en ter kennis gebracht op 25.03.2011, welke verlengd werd tot 27.06.2011, en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de mate dat de verzoekende partijen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aanvechten, merkt de Raad het volgende op.

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift en de formulering van de middelen blijkt dat de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten aanvechten en niet een beslissing inzake machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit blijkt des te meer nu zij stellen “*dat geen beroep wordt aangetekend tegen de beslissing van zelfde datum inzake de ingediende aanvraag medische regularisatie van verzoekers (aangezien ondertussen reeds een ander verzoek werd ingediend met bijkomende attesten hetwelk nog door verwerende partij dient beoordeeld te worden.)*” Als bestreden beslissing voegen zij echter de beslissing van 1 september 2011 toe waarin de aanvraag van 19 april 2011 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Ter terechtzitting bevestigen de verzoekende partijen dat zij geen grieven hebben gericht tegen het onontvankelijk verklaren van de voormelde aanvraag. Hun middelen zijn niet gericht tegen het onontvankelijk verklaren van deze aanvraag. Middelen die geen betrekking hebben op de bestreden beslissing zijn onontvankelijk (RvS 12 januari 1999, nr. 78.055).

2.2. In de mate dat verzoekende partijen het motief *“bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, bevestigd op 22.03.2011 en ter kennis gebracht op 25.03.2011, welke verlengd werd tot 27.06.2011, en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten”* aanvechten, hetgeen zij ter terechtzitting bevestigen, dient de Raad vast te stellen dat dit motief louter een uitvoeringsmodaliteit van de bestreden beslissing betreft. Deze uitvoeringsmodaliteit kan niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van de verzoekende partijen wijzigt. Het beroep gericht tegen deze uitvoeringsmodaliteit is onontvankelijk (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.305).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN